

Astrid Lindgren

Scriitoarea care a creat-o
pe Pippi Șosețica

Micii mei
EROI

Bună, sunt Astrid, o mare aventurieră. De obicei, oamenii sunt uimiți, când mă cunosc, să vadă că am forța a zece marinari, iar calul meu trăiește sub șopronul casei. Lucruri care pentru mine sunt normale. La fel cum e să port pantofi cu două mărimi mai mari, pentru că toată lumea știe că picioarele cresc, dar pantofii nu, deci e convenabil să le lași loc. Sigur că, atunci când îi încalț, e mai comod să merg cu spatele. Să nu te miri prea tare: în Egipt, toată lumea merge așa și nimeni nu zice nimic.

Nu mă crezi? Bine, ai dreptate. Am inventat totul. Cea despre care vorbesc nu sunt eu, ci preaiubita mea Pippi Șosețica...

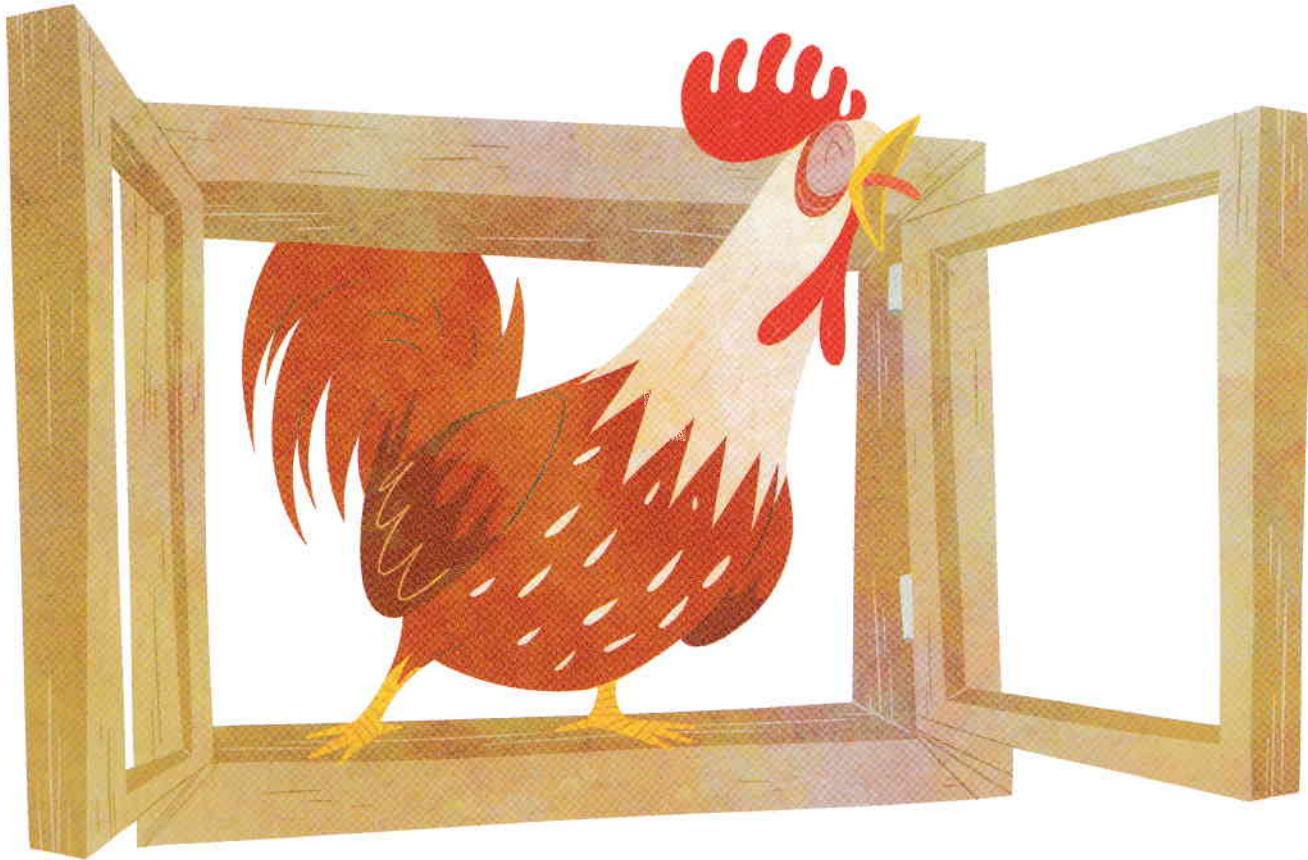
Am scris despre aventurile ei și o grămadă de alte cărți, deci sunt și eu puțin aventuroasă, nu?

Mă numesc Astrid Anna Emilia Ericsson, dar toți mă știu de Astrid Lindgren, autoarea cărților despre Pippi Șosețica.

Iată povestea mea.

M-am născut în 1907 la ferma Näs, în apropierea micului sat Vimmerby, în sudul Suediei. Părinții mei erau agricultori, așa că, de mici, fratele meu Gunnar, cele două surori mai mici și cu mine **ii ajutam pe mama și pe tata la muncile de la fermă**. Astfel, trebuia să ne trezim foarte devreme. Deșteptătorul nostru era cocoșul.

- Cucurigu! Cucurigu!
- Nu se poate! Deja trebuie să ne sculăm?
- Hai, Astrid, nu te lenevi, e rândul tău la fân!
- Off! E încă noapte! Cocoșul ăsta cred că nu funcționează bine.
Mereu o ia înainte!

Când era de muncă, eram niște copii foarte responsabili și ascultători. Dar când ne terminam treburile părinții ne lăsau să ne jucăm cât voiam. Ne distram de minune, și nu ne certau niciodată când ne murdăream de noroi, când cădeam în râu încercând să prindem raci sau când făceam prostii.

Era fantastic! Dar, pe lângă joacă și plimbări în pădure, eu aveam o mare pasiune, pe care am descoperit-o la trei ani, în ziua în care s-a născut sora mea Stina.

